

HOMENATGE A D. JOSEP-DELFI GUÀRDIA CANELA

I.- Hem volgut respectar la voluntat de l'amic Josep Guàrdia, que va demanar que l'homenatge fós a la sala de l'Acadèmia, en una sessió ordinària (ni pública, ni solemne) i amb una comunicació d'un acadèmic.

Quan vaig iniciar la preparació de l'acte, vaig pensar que, com era habitual, calia començar amb la lectura per part meua del currículum d'en Josep Guàrdia.

Però immediàtament vaig descartar aquesta idea, per moltes raons i una fonamental: tots els acadèmics coneixem la trajectòria d'en Josep Guàrdia: l'acadèmic més antic, que ha estat 16 anys president, en quatre mandats de quatre anys; constatem dia rere dia la seva intensa dedicació a l'Acadèmia i sabem els alts càrrecs que ha ostentat i segueix ostentant.

És, sens dubte, el nostre referent, a qui ens agrada escoltar i consultem amb molta freqüència qüestions acadèmiques.

D'altra banda, quan fa uns mesos vàrem celebrar el 70 Aniversari de la Restauració de l'Acadèmia, ja vaig llegir unes paraules amb les seves dades biogràfiques més rellevants per honorar la seva persona i recordar la seva trajectòria professional i acadèmica.

II.- Josep Guàrdia és un home de fe, orgullós del seu origen lleidatà, i de la seva formació als Jesuïtes de Sarrià, quina Associació d'Antics Alumnes va presidir durant molt de temps.

Estudiós, complidor, educat i respectuós, gran aficionat a la Història però, com tots sabem, també té una altra gran afició que darrerament li ha donat moltes alegries.

De les característiques acadèmiques de Josep Guàrdia, voldria destacar que ha sabut compatibilitzar una aferrissada defensa del nostre dret i la nostra llengua (els dos signes identitaris), amb una ben estreta col·laboració amb totes les Acadèmies Jurídiques Iberoamericanes, de quina Conferència Permanent ostenta la vicepresidència (perquè no va acceptar la presidència).

III.- Al meu discurs d'ingrés a l'Acadèmia vaig citar l'escriptor i professor triestí Claudio Magris, quan diu: *“saber i seguir sent alumne no és poca cosa, és com ésser ja quasi un mestre”*.

I jo vaig ingressar a l'Acadèmia per seguir sent alumne, per continuar estudiant i aprendre de tots els companys acadèmics.

En els darrers 13 anys he après molt de molts acadèmics, però en especial de Josep Guàrdia, del que he procurat aprendre, a més de qüestions jurídiques, la seva devoció per l'Acadèmia, el respecte per tot allò que representa i que una manera de demostrar-ho és guardar la tradicional solemnitat dels actes acadèmics, com a signe de respecte a la dignitat de la nostra Institució.

Ara bé, la gran importància que donem a les formes no ens ha de portar a oblidar el fons.

Perquè també hem après de Josep Guàrdia les obligacions que tenir la condició d'acadèmic comporta.

Com a Acadèmia tenim una responsabilitat pública i, com acadèmics, hem de reivindicar la llibertat i independència de criteri i la necessitat de qüestionar tot el que es dona per establert i ens pretenen imposar.

Perquè -com diu Ciceró a la seva obra “*Academica*”- *“El cas és que nosaltres i els qui creuen saber alguna cosa només ens diferenciem pel fet que ells no dubten que sigui veritat allò que defensen, mentre que nosaltres moltes coses les tenim per probables, les podem acceptar fàcilment, però amb prou feines les podem afirmar. Som, però, més lliures i independents pel fet que mantenim sencer el poder de jutjar i no estem lligats per cap necessitat de defensar tot el que altres hagin prescrit i gairebé manat de manera imperiosa”* (Ciceró, Ac. II.8).

L’acadèmic és lliure i aquest és el gran valor filosòfic i humà que defensem des d’aquesta Acadèmia.

I amb això seguim a en Josep Guàrdia, i assumim la responsabilitat de defensar aquesta idea, tot i conscients de la hostilitat que avui dia pot provocar.

IV.- A l’Acadèmia respectem les tradicions i com a juristes els precedents, i sabem que, quan van complir 50 anys com acadèmics els Srs. Octavio Pérez-Vitoria i Josep Mª Font Rius, van ser nomenats presidents d’honor de l’Acadèmia.

Però en Josep Guàrdia ja era *de facto* el nostre president d’honor, només calia formalitzar-ho i ho vam fer en la darrera sessió de la junta de l’Acadèmia del 24 d’abril.

(Prego al secretari de l’Acadèmia Tomàs Font que llegeixi l’acord corresponent).

Honorable Sr. Josep-D. Guàrdia i Canela, en compliment dels acords adoptats, us atorgo el títol de President d'Honor de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, com a reconeixement públic dels vostres mèrits i com a mostra de la gratitud d'aquesta Corporació per la vostra llarga i fecunda dedicació a l'Acadèmia.

Estimat amic, t'agraim tot el que has fet per aquest Acadèmia.

Enhorabona i per molts anys.
